

דְּעֵלְמָא דִּין וְעֵלְמָא דְאֵתִי. וַיִּצַר בְּהוּא זְמַנָּא קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא עֵייל לֹון בְּשָׁמְיָה בְּצִיּוּרָא דְב' יוֹדִין י' י'
 ו' בִּינֵייהוּ דְאֵנוּן סְלָקִין לְחֻשְׁבּוֹן יְהו"ה. וַיְהוֹן מְצוּיָרִין
 בְּאַנְפּוּי בְּאַנְפִּין דִּילְהוֹן בְּתֵרִין יוֹדִין בְּחוּטְמָא דִּילְהוֹן
 בְּאֵת ו'. וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא (במדבר כג) כִּי מֵרֹאשׁ צוּרִים
 אָרְאֵנוּ. אֲלֵין אֵנוּן צִיּוּרִין דְשָׁמָא קְדִישָׁא. וַיְהוֹן
 מְצוּיָרִין בְּאַנְפֵיהוּ בְּתֵרִין לוחִין יְקִירִין דְאֵנוּן י' י'
 דְאֵיהוּ ו' חָרוֹת עֲלֵיהוּ. וְעוֹד צִייר לֹון לְכָל דֹר בְּבַת
 זוּגִיָּה עֲלָאָה דָּא י"ה וְאֵנוּן ו' יְחוּדָא דְתַרְוּוּיָהוּ. וְצִייר
 לֹון בְּאֵנוּן דְצִיּוּרָא דְלַעֲיָלָא דְאֵיהוּ יִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא כָּלִיל שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה דְאֵנוּן
 קְרִיאַת שְׁמַע עֲרַבִית וְקְרִיאַת שְׁמַע שְׁחַרִית וְעֲלֵיהוּ
 אֲתַמָּר עֵצִים מְעַצְמִי וּבִשָׁר מִבְּשָׂרִי.

לשון הקודש

בְּשֵׁנֵי לוחֹת נִכְבְּדִים, שְׁהִם י' י', שְׁוֹי הוּא
 חָרוֹת עֲלֵיהֶם. וְעוֹד צִייר אוֹתָם לְכָל דֹר
 בְּבַת זוּגוּ הַעֲלִיּוּנָה, זוּ י"ה, וו' הִם הַיְחוּד
 שֶׁל שְׁנֵיהֶם. וְצִייר אוֹתָם בְּאוֹתָם שֶׁל צִייר
 שְׁלַמְעֵלָה, שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל עֲמוּד הָאִמְצָעִי,
 כּוֹלֵל שְׂכִינָה עֲלִיּוּנָה וְתַתְּחוּנָה, שְׁהִם
 קְרִיאַת שְׁמַע עֲרַבִית וְקְרִיאַת שְׁמַע
 שְׁחַרִית, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר עֵצִים מְעַצְמִי
 וּבִשָׁר מִבְּשָׂרִי.

צִייר אוֹתָם בְּצִיּוּרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה
 וְהָעוֹלָם הַבָּא. וַיִּצַר, בְּאוֹתוֹ זְמַן הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא הַכְּנִיסָם בְּשִׁמּוֹ בְּצִיּוּר שֶׁל שְׁנֵי
 יוֹדִין י' י', ו' בִּינֵיהֶם, שְׁהִם עוֹלָם
 לְחֻשְׁבּוֹן יְהו"ה. וַיְהִיו מְצִירִים בְּפָנָיו
 בְּפָנִים שְׁלֵהֶם בְּשֵׁנֵי יוֹדִין בְּהַטָּם שְׁלֵהֶם
 בְּאוֹת ו'. וְלִכְּן אָמַר הַפְּתוּב (במדבר כג) כִּי
 מֵרֹאשׁ צוּרִים אָרְאֵנוּ. אֲלָה אוֹתָם צִיּוּרִים
 שֶׁל הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ, וַיְהִיו מְצִירִים בְּפָנֵיהֶם

וּמִיָּד בְּהָיוּ זְמַנָּא נָטַע לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּגִבְתָּא דְעֵדֶן
 קַדִּישָׁא הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּטַּע יי אֱלֹהִים
 אֲבָ"א וְאִמָּ"א. גִּין דָּא שְׂכִינְתָּא תְּתָאָה. עֵדֶן דָּא אִמָּא
 עֲלָאָה. אֶת הָאָדָם דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא. אִיהִי
 תְּהֵא נָטַע דִּילִיָּה, בַּת זִוְגִיָּה וְלֹא תְּזוּז מִיָּה לְעֵלָם.
 וְתֵהָא עֵדוּנָא דִּילִיָּה. וַיִּשְׂרָאֵל קַדְשָׁא בְּרִידָּה הוּא נָטַע
 לֹון בְּהָיָא זְמַנָּא נָטַע קַדִּישָׁא בְּעֲלָמָא כְּמָה דְאֶת
 אָמֵר, (ישעיה ס) נִצַּר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂי יְדֵי לְהַתְּפָאָר:

וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים. אֲבָא וְאִמָּא. כָּל עֵץ נִחְמַד
 דָּא צַדִּיק. וְטוֹב לְמֵאֲכָל דָּא עֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא דְבִיָּה הוּא זְמִין (נ"א וּמִיָּה) מְזוּן לְכֹלָא דְכֹלָא
 בִּיָּה. וְלֹא אֶתְפָּרְנִס צַדִּיק אֶלָּא מִיָּה וְשְׂכִינְתָּא מִיָּה,
 וְלֹא צַרִּיכִין לְתַתָּאִין (דִּילָהוּן). אֶלָּא כּוֹלְהוּ נְזוּנִין לְתַתָּא
 עַל יְדִיָּה. דְּבְגָלוּתָא לָא הוּא לְשְׂכִינְתָּא וְלַח"י עֲלָמִין

לשון הקודש

בעולם, כמו שנאמר (ישעיה ס) נִצַּר מִטְּעֵי
 מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאָר.

וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים - אֲבָא וְאִמָּא. כָּל
 עֵץ נִחְמַד - זֶה צַדִּיק. וְטוֹב לְמֵאֲכָל - זֶה
 הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, שֶׁבוּ הוּא מְזִמִּין מְזוּן
 לְכֹל, שֶׁהַכֹּל בּוֹ. וְלֹא מִתְּפָרְנִס הַצַּדִּיק
 אֶלָּא מִמֶּנּוּ וְשְׂכִינְתָּהּ מִמֶּנּוּ, וְלֹא צַרִּיכִים
 אֶת הַתְּתָאִיִּים וְשִׁלְהוּ, אֶלָּא כֻּלָּם נְזוּנִים

וּמִיָּד בְּהָיוּ זְמַנָּא נָטַע אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִין
 הָעֵדֶן הַקָּדוֹשׁ. זֶהוּ שְׂכִינְתּוֹ וַיִּטַּע הוּ
 אֱלֹהִים, אֲבָ"א וְאִמָּ"א. גִּין - זֶה הַשְּׂכִינְתָּה
 הַתְּתָאִיָּה. עֵדֶן - זֶה הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. אֶת
 הָאָדָם - זֶה הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי. הִיא תְּהֵי
 נָטַע שֶׁלוֹ בַּת זִוְגוּ, וְלֹא תְּזוּז מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם,
 וְתְּהֵי הָעֵדוּן שֶׁלוֹ. וַיִּשְׂרָאֵל נָטַע אֶתְּ
 הַקָּדוֹשׁ בְּרִידָּה הוּא בְּהָיָא זְמַנָּא נָטַע קָדוֹשׁ

מִזֹּנָא אֵלָא בְּחַי בְּרַכָּאן דְּעִלּוּתָא. אֲבָל בְּהֵוּא זְמַנָּא
אִיהוּ יְהֵא מִזֹּנָא לְכֻלָּא.

וְעֵץ הַחַיִּים דְּהוּא אֵילָנָא דְחַיִּי יְהֵא נְטִיעַ בְּגוּ גִנְתָּא
דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית א) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים
וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם. וְשְׂכִינְתָּא לָא שְׁלֵמָא עֲלֵהּ אֵילָנָא
דְּסִטְרָא אַחְרָא דְאַנּוּן עֵרֵב רַב דְּאַנּוּן עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע. וְלֹא תִקְבַּל בָּהּ עוֹד טָמֵא הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(דברים לב) יִי בָדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר. וּבְגִין דָּא
לָא מְקַבְּלִין גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ. וְתֵהּא שְׂכִינְתָּא
כְּנִפְנָא דְלֹא מְקַבְּלָא נְטִיעָא מִפִּינָא אַחְרָא.

וְיִשְׂרָאֵל יְהוּן כָּל עֵץ נְחֻמְד לְמַרְאָה. וְיִתְחַזֵּר
עַלֵּיהּוּ שׁוּפְרָא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (איכה ב) הַשְּׁלִיךְ
מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאָרֶת יִשְׂרָאֵל. וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע

לשון הקודש

וְלֹא תִקְבַּל בָּהּ עוֹד טָמֵא. זְהוּ שְׂכִינְתּוֹב
(דברים לב) ה' בָּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר. וְלִכְּנָן
לָא מְקַבְּלִים גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְתֵהּוּא הַשְּׂכִינְתָּא
כְּמוּ גִפְּוֹן שְׁלֵא מְקַבְּלָת נְטִיעַ מִפִּין אַחְרָא.

וְיִשְׂרָאֵל יְהִי כָּל עֵץ נְחֻמְד לְמַרְאָה,
וְיִתְחַזֵּר עַלֵּיהֶם יְפִי שְׁנֵאמַר בּוּ (איכה ב)
הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאָרֶת יִשְׂרָאֵל.
וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע נְדַחִים מֵהֶם, וְלֹא

לְמַטָּה עַל יְדוּ. שְׂכִינְתּוֹת לֹא הָיָה לְשְׂכִינְתָּא
וְלְחַיִּי הָעוֹלָמִים מִזֹּנָא אֵלָא בְּחַיִּי בְּרַכּוֹת
שֶׁל הַתְּפִלָּה. אֲבָל בְּאוֹתוֹ זְמַן הוּא יְהִיָּה
מִזֹּנָא לְכֻלָּא.

וְעֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, יְהִיָּה נְטוּעַ
בְּתוֹךְ הַגֵּן, שְׁנֵאמַר בּוּ (בראשית א) וְלָקַח גַּם
מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם. וְעַל
הַשְּׂכִינְתָּא לֹא שׁוֹלֵט הָעֵץ שֶׁל צֶדֶק אַחְרָא,
שֶׁהֵם עֵרֵב רַב שֶׁהֵם עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,

אֲדַחֲיִין מִנֵּיהוּ וְלֹא מִתְדַבְּקִין וְלֹא מִתְעַרְבִין בְּהוֹן.
 דְּהָא אֲתָמַר בְּיִשְׂרָאֵל וּמַעַן הִדְעַת טוֹב וְרַע לֹא
 תֹאכַל מִמֶּנּוּ דְאַנּוּן עַרְב רַב. וְגַלִּי לֹון קְדָשָׁא בְּרִיד
 הוּא דְבִיּוֹם אָכְלוּ מִמֶּנּוּ גְרָמוּ דְאַבְדּוּ ב' אָבְדִין דְאַנּוּן
 בֵּית ראשון וּבֵית שְׁנִי. דָּא אִיהוּ כִּי בִיּוֹם אָכְלִיד מִמֶּנּוּ
 מוֹת תָּמוּת ב' פְּעָמִים. וְאַנּוּן גְּרִימוּ דְצַדִּיק יַחֲרַב וְיִבֵּשׁ
 בְּבֵית ראשון דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, וּבְבֵית שְׁנִי
 דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָּא תַּתָּאָה. דָּא אִיהוּ ^(ישעיה יט) וְנָהָר יִיָּהָר
 וְיִבֵּשׁ. וְנָהָר דָּא ^(נ"א ו) יַחֲרַב בְּה' תַּתָּאָה בְּגִין דְּאַסְתַּלַּק
 מִנֵּיהּ נְבִיעוּ דִּי לְאִין סוּף.

וּמִיד דִּיבְקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא עֲמָא קְדִישָׁא לְחוּד,
 מִיד נָהָר דְּהוּה חָרַב וְיִבֵּשׁ אֲתָמַר בֵּיהּ וְנָהָר
 יוֹצֵא מִעֵדֶן דָּא ו' לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וְנָהָר דָּא עֲמוּדָא
 דְּאַמְצָעִיתָא. יוֹצֵא מִעֵדֶן דָּא אֲמָא עֲלָאָה, לְהַשְׁקוֹת

לשון הקודש

שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה, וּבְבֵית שְׁנִי, שְׂהִיא
 שְׂכִינָה תַּתְּוֹנָה. זְהוּ ^(ישעיה יט) וְנָהָר יַחֲרַב
 וְיִבֵּשׁ. וְנָהָר זֶה יַחֲרַב בְּה' תַּתְּוֹנָה, בְּגִלְל
 שְׂתַסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ שְׁפַע הִי לְאִין סוּף.

וּמִיד כְּשִׁינְאָו יִשְׂרָאֵל מִתְּגִלוּת, הָעַם
 הַקְּדוֹשׁ לְחוּד, מִיד נָהָר שְׂהִיה חָרַב וְיִבֵּשׁ
 נְאֻמַר בּוּ וְנָהָר יוֹצֵא מִעֵדֶן, זֶה ו' לְהַשְׁקוֹת
 אֶת הַגֶּן. וְנָהָר – זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. יוֹצֵא

מִתְדַבְּקִים וְלֹא מִתְעַרְבִים בְּהֶם, שְׂהִירִי
 נְאֻמַר בְּיִשְׂרָאֵל וּמַעַן הִדְעַת טוֹב וְרַע לֹא
 תֹאכַל מִמֶּנּוּ, שְׂהֶם עַרְב רַב. וְגַלְלָה לְהֶם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂבִיּוֹם אָכְלוּ מִמֶּנּוּ,
 גְּרָמוּ שְׂאֲבָדוּ שְׂתֵי אָבְדוֹת, שְׂהֶם בֵּית
 ראשון וּבֵית שְׁנִי. זְהוּ כִּי בִיּוֹם אָכְלִיד
 מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, פְּעָמִים. וְהֶם שְׂגָרְמוּ
 שְׂצַדִּיק יַחֲרַב וְיִבֵּשׁ בְּבֵית ראשון, שְׂהִיא

את הגן דא שכינתא תתאה. ובההוא זמנא אתמר
 במשה ובישראל (ישעיה נח) אז תתענג על יי פענג דאיהו
 ע' עדן נ' נהר ג' גן. ואתקיים קרא (שמות טו) אז ישיר
 משה וגו' (דף כו ע"ב) שר לא נאמר אלא ישיר. ואתהפך
 לערב רב ענג' לנג'ע ולאומין דעלמא עובדי כוכבים
 ומזלות בגוונא דפרעה ומצראי דפרח בהון שחין
 אבעבועות. אבל לישראל יהא ענג'.

ודא איהו ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן.
 ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. האנון
 חס"ד דרועא ימינא. ובההוא זמנא הרוצה להתחים
 ידרים. ומחנה מיכאל אתשקיין מניה ועמיה מטה
 יהודה ותריין שבטין. גבור"ה דרועא שמאלא.
 ובההוא זמנא הרוצה להעשיר יצפון. ומחנה גבריא"ל
 אתשקיין מניה ועמיה מטה דן ותריין שבטין. נצ"ח

לשון הקודש

לישראל יהיה ענג'.
 וזהו ונהר יצא מעדן להשקות את הגן.
 ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים,
 שהם חס"ד זרוע ימין. ובאותו זמן הרוצה
 להתחים ידרים, ומחנה מיכאל"ל מקבל
 ממנו, ועמו מטה יהודה ושני שבטים.
 גבור"ה זרוע שמאל. ובאותו זמן הרוצה
 להעשיר יצפון, ומחנה גבריא"ל מקבל
 ממנו, ועמו מטה דן ושני שבטים. נצ"ח

מעדן - זו אפא העליונה. להשקות את
 הגן - זו שכינה תחתונה. שבאותו זמן
 נאמר במשה ובישראל (שם נח) אז תתענג
 על ה'. פענג, שהוא ע' עדן, נ' נהר, ג' גן.
 ויתקיים הכתוב (שמות טו) אז ישיר משה
 וגו'. שר לא נאמר, אלא ישיר. ויתהפך
 לערב רב ענג' לנג'ע, ולאמות העולם
 עובדי עכו"ם, כמו שפרעה והמצרים
 שפרח בהם שחין אבעבועות, אבל

שׁוֹקֵא יְמִינָא וּמְנָה אֶתְשַׁקְיִין מִשְׂרִיָּא דְנֹרִיא"ל
 וְעַמִּיּה מִטָּה רְאוּבֵן וְתָרִין שְׁבַטִין עַמִּיּה. הו"ד שׁוֹקֵא
 שְׂמַאלָא דְעָלָה אֶתְמַר לְיַעֲקֹב (בראשית לב) וְהוּא צוֹלַע עַל
 יָרְכוּ וּמְנִיָּה אֶתְשַׁקְיִין מִשְׂרִיָּא דְרַפָּאֵל דְּאִיהוּ מְמַנָּא
 עַל אַסּוּזָתָא דְגָלוּתָא וְעַמִּיּה מִטָּה אַפְרָיִם וּב' שְׁבַטִין.

דְּבַר אַחַר וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רָאשִׁים אֵלִין
 אֲנֹן אַרְבַּעָה דְנִכְנְסוּ לְפְרָדָם. חַד עָאל
 בְּפִישׁוּ"ן דְּאִיהוּ פִי שׁוּנָה הִלְכוֹת. תְּנִינָא עָאל
 בְּגִיחוּ"ן. וְתַמָּן הוּא קְבוּרָה הַהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (ויקרא יא)
 כָּל הוֹלֵךְ עַל גַּחֲזוֹן, גְּבִרְיָא"ל לְגַבֵּר אֵל עֲלִיָּה אֶתְמַר
 לְגַבֵּר אֲשֶׁר דְּרָבּוּ נִסְתָּרָה וַיִּסְדֵּךְ אֱלֹהִים בְּעַדּוֹ. (איוב ג)
 וְלֹא יָדַע גְּבֵר יֵת קְבוּרָתִיהָ עַד יוֹמָא תְּדִין דְּאֶתְנַלְיָא
 תַּמָּן. וְדָא אִיהוּ רְמֹז וְלַחֲכִימָא בְּרַמְיָא. תְּלִיתָאָה
 עָאל בְּחַדְקָ"ל חַד קַל וְדָא לִישְׁנָא חֲדִידָא קָלָא

לשון הקודש

לְפְרָדָם. אַחַד נִכְנְסִים בְּפִישׁוּ"ן, שֶׁהוּא פִי
 שׁוּנָה הִלְכוֹת. הַשְּׁנַי נִכְנְסִים בְּגִיחוּ"ן, וְשָׁם
 הוּא קְבוּרָה, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ (ויקרא יא) כָּל
 הוֹלֵךְ עַל גַּחֲזוֹן. גְּבִרְיָא"ל – גְּבֵר אֵל, עָלִיו
 נֶאֱמַר (איוב ג) לְגַבֵּר אֲשֶׁר דְּרָבּוּ נִסְתָּרָה
 וַיִּסְדֵּךְ אֱלֹהִים בְּעַדּוֹ. וְלֹא יָדַע אִישׁ אֵת
 קְבוּרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁהִתְגַּלָּה שָׁם, וְהוּוּ
 רְמֹז, וְדִי לַחֲכִימָא בְּרַמְיָא. שְׁלִישִׁי נִכְנְסִים
 בְּחַדְקָ"ל – חַד קַל, וְזוֹ לְשׁוֹן מְחַדְדַת קָלָה

שׁוֹק יְמִין, וּמִמֶּנּוּ מְקַבֵּל מַחְנָה שֶׁל
 נֹרִיא"ל, וְעַמּוֹ מִטָּה רְאוּבֵן וְשְׁנַי שְׁבַטִים
 עַמּוֹ. הו"ד שׁוֹק שְׂמַאל, שְׁעָלִיהָ נֶאֱמַר
 לְיַעֲקֹב (בראשית לב) וְהוּא צוֹלַע עַל יָרְכוּ,
 וּמִמֶּנּוּ מְקַבֵּל מַחְנָה רַפָּא"ל, שֶׁהוּא מְמַנָּה
 עַל רַפּוּאֵת הַגָּלוּת, וְעַמּוֹ מִטָּה אַפְרָיִם
 וְשְׁנַי שְׁבַטִים.

דְּבַר אַחַר וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה
 רָאשִׁים – אֵלֶּה אוֹתָם אַרְבַּעָה שְׁנִכְנְסוּ

**לְדַרְשָׁא. רַבֵּיעָא עָאל בְּפִרְתָּ דְאִיהוּ מוֹחָא דְבִיה
פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה. בְּן זוּמָא וּבֶן עֲזַאי דְעָאלוּ בְּקְלִיפִין
דְּאוּרִיָּתָא הוּוּ לְקָאן בְּהוּן. רַבִּי עֲקִיבָא דְעָאל בְּמוֹחָא
אֲתָמַר בִּיה דְעָאל בְּשָׁלָם וְנָפַק בְּשָׁלָם.**

אמר רבי אלעזר, אבא, יומא חד הווינא בני מדרשא, ושאלו חבריא מאי ניהו דאמר רבי עקיבא לתלמידיו בשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסתפנון גרמיכו דכתיב, (תהלים קא) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. אדחכי הא סבא דסבין קא נחית אמר לון רבנן, במאי קא תשתדלון. אמרו ליה ודאי בהא דאמר רבי עקיבא לתלמידיו בשתגיעו לאבני שיש וכו'. אמר לון ודאי רוא עלאה אית הכא. והא אוקמוה במתיבתא עלאה. ובגין דלא תטעון נחיתנא לכו ובגין (דאתגליא) רוא דא בנייכו דאיהי רוא עלאה טמירא מבני דרא.

בנדאי אבני שיש טהור אנן דמנהון מיין דבניין נפקין. ואנן רמוזין באת א רישא וסופא. ו' דאיהו נטוי בינייהו איהו עין החיים. מאן דאכיל מגיה וחי לעלם. ואלין ב' יודין אנן רמוזין בוויצור. ואנן תרין יצירות. יצירה דעלאין ויצירה דתתאין. ואנן חכמה בראש

לשון הקודש

לדרשה. רביעי נכנס בפרת, שהוא הפת, שבו פריה ורביה. בן זומא ובן עזאי שנכנסו לקלפות של התורה, היו לוקים בהם. רבי עקיבא שנכנס במת, נאמר בו שנכנס בשלום ויצא בשלום. ואמר רבי אלעזר, אבא, יום אחד הייתי בבית המדרש, ושאלו החברים, מהו שאמר רבי עקיבא לתלמידיו, בשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסתפנו בעצמכם, שכתוב (תהלים קא) דבר שקרים לא יכון לנגד עיני? בין כך הנה זקן הזקנים. ירד ואמר להם, רבנן, במה אתם משתדלים? אמרו לו,

ודאי בזה שאמר רבי עקיבא לתלמידיו בשתגיעו לאבני שיש וכו'. אמר להם, ודאי סוד עליון יש פאן, והרי פרשוה בישיבה העליונה, וכדי שלא תטעו ירדתי לכם, וכדי לגלות סוד זה ביניכם, שהוא סוד עליון טמיר מבני הדור. ובנדאי אבני שיש טהור הם שמהם יוצאים מים זכים, והם רמוזים באות א' בראש ובסוף. ו' שהוא נטוי ביניהם הוא עין החיים. מי שאוכל ממנו - וחי לעולם. ושני היודים האלה רמוזים בוויצור, והם שתי יצירות, יצירה של העליונים ויצירה של התחתונים. והם